

altsaa skulde faa saadanne Forhold, som vi havde paa Statsbankerottens Tid, hvor — ja, jeg ved saamænd ikke rigtig, hvordan Forholdene vare — det, som hed 10 Rdl., i Virkeligheden kun var 1 Rdl., kunde Kommunen gaa bort fra Overenskomsten. Det mener jeg nu ikke, den kunde gøre, og det mente den daværende Justitsminister ikke og den nuværende Justitsminister absolut heller ikke. Vi vide jo, at en Overenskomst er en Overenskomst, og den bevarer sig gennem Tiderne. Men saaledes mente Bille altsaa. Men noget saadant er jo ikke indtraadt; vi ere ikke komne ind i en Tidsalder, hvor Pengenes Værdi er bleven fuldstændig forandret. Den højtærede Justitsminister gør samme Arbejde eller rettere sagt et meget større Arbejde — thi Arbejdet er ikke blevet mindre — for samme Betaling nu, som Justitsministeren fik i 1862, og vi Rigsdagsmænd slide for de samme Diæter, som de sled for den Gang, uagtet vort Arbejde er meget bedre. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) vil faa Held med sig, naar han vil gøre gældende, at en Kontrakt ikke er en Kontrakt, og 38,000 Rdl. ikke er 38,000 Rdl.

J. Hage: Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, som nu blev sluttet. Det forekommer mig nok, skønt jeg staar paa samme Standpunkt som det ærede Medlem for Køge (Alberti), at der er noget svagt i hans Raisonnement om, at det var en endelig bindende Kontrakt, der i 1863 blev sluttet saaledes, at den ikke kunde blive paavirket af saa forandrede Forhold, som Kjøbenhavns Fysiognomi frembyder nu i Modsætning til tidligere. Det skal jeg imidlertid ikke indlade mig paa, da jeg i Realiteten er enig med det ærede Medlem for Køge i ikke at anbefale denne Bevilgning. For mig staar det saaledes, at saa længe Politiet paa Landet er saa slet, som det er, og saa længe Byrderne til Ordenens Opretholdelse, Forbrydelsers Opdagelse o. s. v. paahvile Hartkornet udelukkende, er det en Urimelighed, som man maa se at komme fra jo før jo hellere, og saa er det en meget, langt større Urimelighed end den, der finder Sted i Kjøbenhavn. Kjøbenhavn maa i hvert Fald vente, til det andet Forhold kan blive ændret. Man har jo nok anført, at Kjøbenhavn har flere Gange saa mange Udgifter til Politi som Amtsråds kredsene tilsammen, men saa har det ogsaa et godt Politi, medens Politiet paa Landet er meget slet, og man

kan dog ikke uden videre sammenligne noget godt og noget slet. Jeg mener selvfølgelig, at Kjøbenhavns Politi har flere Statsopgaver at løse end Politiet paa Landet, men dette sidste har sandelig ogsaa Opgaver, som naturligvis høre under Staten. Saaledes kan da Opdagelse af Forbrydelser umulig regnes for en egentlig kommunal Sag. Jeg skal nævne et lille Eksempel — der kan findes mange: I sin Tid var der en Vejinspektør, der rømte fra Frederiksborg Amt. Der var først en, der havde begaaet Ulovligheder, og den Mand, der blev konstitueret i hans Sted, begik det samme og rømte saa. Der blev sendt en Politibetjent efter ham, som var saa uheldig i Stedet for den skyldige at arrestere en Franskmand i Havre eller Calais, en Mand, der skulde have været til Amerika. Den arresterede gjorde Fordring paa mange Tusinde Kroners Erstatning, fordi hans Rejse var bleven afbrudt, og Sagen blev kun ordnet ved en dygtig Konsuls Mellemskomst. Men hvor løjerligt vilde det ikke være, om en Amtskommune kunde komme i den Stilling at skulle betale mange Tusinde Kroner i et sligt Tilfælde! Det vilde skabe en skæv Stilling for den øverste Autoritet — som maaske slet ikke kunde undgaa at gaa den Vej at sende en Politibetjent afsted — naar den skulde anmode Amtet om bag efter at betale 4—5,000 Kr. for et Fejltrin, som var begaaet af en kjøbenhavnsk Politibetjent. Det er kun et Eksempel, men det er øjensynligt, at det er unaturligt, at Amterne og Hartkornet skulle bære disse Byrder. Det naturligste var, som ogsaa allerede omtalt af mange, at Staten overtog Delinkventudgifterne og maaske den Del af Politiet, som har med Opdagelse af Forbrydelser at gøre, medens det egentlige Ordenspoliti, som Beboerne ogsaa ere mest interesserede i at have under Tilsyn og Kontrol, blev under den kommunale Styrelse. Hvis det virkelig kunde ordnes paa denne Maade, og hvis f. Eks. den højtærede Justitsminister og Flertallet i Finansudvalget, som har saa stor Indflydelse i saa Henseende, kunde tage Spørgsmaalet under Overvejelse, vilde der sikkert, hvis de kunde blive enige, resultere noget deraf, som man kunde hilse med Tilfredshed. Hartkornet er jo tilstrækkelig repræsenteret i Finansudvalget. Navnlig de Landdistrikter, som ligge omkring de store Byer, ere uforholdsvis bebyrdede med Politiudgifter. Kjøbenhavns Amt har saadant noget som 15 Kr. pr. Td. Hartkorn til Politiudgifter; altsaa samme Udgift som til Vejvæsenet. Dette er maaske